

[Peter Hansen-Nord]

forhandles i EU-regi. Princippet er et værn imod, at Europa-Kommissionen fremsætter forslag, som lige så godt eller bedre kan klares af medlemsstaterne selv, uden at det er i konflikt med allerede vedtagne direktiver eller virker konkurrenceforvridende.

Når man så kigger på teksten til dagens forespørgsel, ja, så kunne man ønske sig, at vi nationalt også dyrkede nærhedsprincippet med samme nidkærhed, når det gælder drift af statslige, amtslige, kommunale og koncessionerede selskaber, hvilke jeg i det følgende vil tillade mig for nemheds skyld at benævne SAKK-selskaber.

Ansvarlige SAKK-selskaber bør uopholdeligt spørge sig selv: Kan denne opgave ikke løses lige så godt, ja endda bedre, i privat regi? For Venstre vil svaret være et ja, for i modsat fald burde aktiviteten sandsynligvis ikke være ført ud i livet. En sådan screening eller konsekvensberegning af eventuel konkurrenceforvridning som følge af lovforslag og regeringsbeslutninger bør være obligatorisk – på linje med de krav om miljø- og erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger af lovforslag og regeringsbeslutninger, som gælder i dag.

For at undgå konkurrenceforvridning og tab over for i denne forbindelse forsvarsløse borgere er den bedste og nemmeste løsning derfor, at man afholder sig fra det, man aldrig har haft, fremdeles ikke har og aldrig får forstand på, nemlig at drive erhvervsvirksomhed. Utallige er de eksempler, hvor statslige, amtslige og kommunale selskaber etablerer virksomheder og ansætter folk – med den ene konsekvens, at tilsvarende sunde arbejdspladser i det private erhvervsliv forsvinder.

SAKK-selskaber er nemme at genkende i det producerende erhvervslivs billede, fordi de udmærker sig ved aldrig at gå konkurs. De har ikke retten til at gå konkurs. De har simpelt hen uanede ressourcer til deres rådighed ved hjælp af skatteborgernes og forbrugernes bidrag. Det er det hastigt voksende grå erhvervsmarked mellem SAKK-selskaber og private firmaer, der har forbundne kar i pengekasernerne, som ødelægger den gennemsigtighed i prisdannelsen, som reel markedsøkonomi er udtryk for, og som der er voksende international enighed om beskriver fremtiden.

Monopoler, statstilskud og SAKK-selskaber kan godt forberede sig på at lægge fremtiden bag sig. I EU-samarbejdets indre markedspolitik ser vi heldigvis også, at gennemsigtigheden i produktionsprisen uden offentlig støtte er en klar forudsætning for, at Europa kan klare sig i den internationale konkurrence, der automatisk følger i GATT-aftalens kølvand.

Hvis ikke vi forbereder os aktivt til dette konkurrencemæssige verdensbillede, får vi ikke del i det efterfølgende opsving. Vi kan få nogle små opsving, men i det lange, seje økonomiske opsving bliver Danmark koblet af.

Liberaliseringer med gennemsigtighed af disse produktioner skal sættes i stedet. Som eksempel kan jeg nævne liberaliseringsdirektivet for det indre energimarked vedrørende både produktion, transmission, distribution og oplagring m.v. af el, naturgas og olie. Hvorfor kæmper regeringen i dag imod disse tiltag i stedet for at tage udfordringen op og på de områder, hvor det er muligt, forberede sig på fremtiden, som jeg lige har omtalt.

Det var i øvrigt en begrundelse, som andre partier herinde var meget optaget af, da man i sin tid kørte sololøb med hensyn til CO₂-afgiften: Vi skulle være foran, vi skulle vise vejen og sikre fælles EU-beslutninger på disse områder.

Man har opnået den stik modsatte effekt: De andre medlemslande er blevet skræmt af det, vi foretog. Man har dermed opnået det stik modsatte af det, der var intentionen. Jeg kan måske lidt forsigtigt tilføje, at det er en situation, som denne regering ikke er uvant med.

Nu er denne beskrivelse af EU's konkurrencepolitik og verdenshandelens fremtidige vilkår jo ikke eksklusivt noget, kun Venstre har kendskab til. Det er tilgængelig viden for alle, som måtte have interesse heri. Derfor kan det unægtelig undre, hvis der ikke er bred politisk enighed om målsætningen i den danske konkurrencepolitik over for erhvervslivet, nemlig afvikling eller privatisering af SAKK-selskaber og deres aktiviteter.

Jeg er ikke særlig optaget af, hvor hurtigt det kan gøres; det vil der være meget forskel på. Jeg vil godt tage hr. Poul Nielsons indlæg med som forklaring på, at hastigheden kan vi diskutere; den må helt klart afhænge af en individuel vurdering af de forskellige SAKK-aktivite-